

POSTANOWIENIE

24 kwietnia 2023 r.

Sąd Najwyższy w Izbie Cywilnej w składzie:

SSN Jacek Grela

na posiedzeniu niejawnym 24 kwietnia 2023 r. w Warszawie,
w sprawie z powództwa D. S.
przeciwko Bank spółce akcyjnej w W.
o ustalenie i zapłatę,
na skutek skargi kasacyjnej Bank spółki akcyjnej w W.
od wyroku Sądu Apelacyjnego w Łodzi
z 30 marca 2022 r., I ACa 244/21,

- 1. odmawia przyjęcia skargi kasacyjnej do rozpoznania;**
- 2. zasądza od pozwanego na rzecz powódki 2700 (dwa tysiące siedemset) zł kosztów postępowania kasacyjnego.**

UZASADNIENIE

Sąd Okręgowy w Łodzi wyrokiem z 13 listopada 2020 r. w sprawie z powództwa D. S. przeciwko Bank Spółce Akcyjnej z siedzibą w W.: umorzył postępowanie w zakresie roszczenia zgłoszonego w punkcie 1 pozwu o spełnienie świadczenia pieniężnego w walucie polskiej ponad 58 345,55 zł z odsetkami ustawowymi za opóźnienie od 13 sierpnia 2020 r. do dnia zapłaty (pkt 1); umorzył postępowanie w zakresie roszczenia zgłoszonego w punkcie 2 pozwu ponad 19 162,97 zł z odsetkami ustawowymi za opóźnienie od 13 listopada 2017 r. do dnia zapłaty (pkt 2); oddalił powództwo w zakresie roszczeń: o ustalenie nieważności zawartej przez strony umowy kredytu z 23 czerwca 2008 r. o numerze [...] i o zapłatę 58 345,55 zł i 10 229,93 franków szwajcarskich z odsetkami ustawowymi za opóźnienie od 13 sierpnia 2020 r. z tytułu zwrotu świadczenia spełnionego w

wykonaniu nieważnej umowy (pkt 3); ustalił, że postanowienia § 1 ust. 3a i § 10 ust. 4 przedmiotowej umowy kredytu stanowią niedozwolone postanowienia umowne, które w sposób sprzeczny z dobrymi obyczajami kształtują prawa i obowiązki powódki i rażąco naruszają jej interesy jako konsumenta w zakresie, w jakim uzależniają wysokość świadczeń pieniężnych stron od wartości waluty szwajcarskiej, wobec czego postanowienia te nie wiążą powódki jako strony wyżej wskazanej umowy kredytu (pkt 4) oraz zasądził od pozwanego na rzecz powódki kwotę 19 162,97 zł z odsetkami ustawowymi za opóźnienie od 13 listopada 2017 r. do dnia zapłaty (pkt 5).

Wyrokiem z 30 marca 2022 r. Sąd Apelacyjny w Łodzi z apelacji powódki zmienił zaskarżony wyrok w ten sposób, że ustalił, że rzeczona umowa kredytu jest nieważna; zasądził od pozwanego na rzecz powódki 58 345,55 zł oraz 10 229,93 CHF obie kwoty z ustawowymi odsetkami za opóźnienie od 13 sierpnia 2020 r. do dnia zapłaty (pkt I) oraz oddalił apelację pozwanego (pkt II).

W skardze kasacyjnej pozwany, jako uzasadnienie wniosku o przyjęcie skargi do rozpoznania, wskazał na przesłanki przedsądu przewidziane w art. 398⁹ § 1 pkt 1 i 2 k.p.c.

Zdaniem skarżącego w sprawie występują istotne zagadnienia prawne: 1. związane z wykładnią art. 69 ust. 3 ustawy z 29 sierpnia 1997 r. - Prawo bankowe (dalej: „p.b.”); 2. związane z wykładnią art. 385¹ § 1 zd. drugie k.c. w zw. z art. 4 ust. 2 Dyrektywy 93/13 oraz art. 385² § 2 k.c. w zw. z motywem dwudziestym pierwszym Dyrektywy 93/13.

W ocenie pozwanego istnieje potrzeba wykładni przepisów prawnych budzących poważne wątpliwości i wywołujących rozbieżności w orzecznictwie sądów, a to przepisów art. 4 ust. 2 Dyrektywy 93/13, art. 6 ust. 1 Dyrektywy 93/13, art. 65 k.c., art. 354 k.c., art. 358 § 2 k.c., art. 385¹ oraz art. 69 ust. 3 p.b. i art. 189 k.p.c.

Sąd Najwyższy zważył, co następuje:

W judykaturze już wielokrotnie wypowiedano się na temat charakterystyki skargi kasacyjnej (zob. postanowienie SN z 13 czerwca 2018 r., II CSK 71/18).

Wskazano tam m.in., że skarga kasacyjna została ukształtowana w przepisach kodeksu postępowania cywilnego jako nadzwyczajny środek zaskarżenia, nakierowany na ochronę interesu publicznego przez zapewnienie rozwoju prawa, jednolitości orzecznictwa oraz prawidłowej wykładni, a także w celu usunięcia z obrotu prawnego orzeczeń wydanych w postępowaniu dotkniętym nieważnością lub oczywiście wadliwych, nie zaś jako ogólnie dostępny środek zaskarżenia orzeczeń umożliwiający rozpoznanie sprawy w kolejnej instancji sądowej.

Koniecznej selekcji skarg pod kątem realizacji tego celu służy instytucja tzw. przedsądu, ustanowiona w art. 398⁹ k.p.c., w ramach której Sąd Najwyższy dokonuje wstępnej oceny skargi kasacyjnej. Ten etap postępowania przed Sądem Najwyższym jest ograniczony - co należy podkreślić - wyłącznie do zbadania przesłanek przewidzianych w art. 398⁹ § 1 pkt 1 - 4 k.p.c., nie zaś merytorycznej oceny skargi kasacyjnej. W razie spełnienia co najmniej jednej z tych przesłanek, przyjęcie skargi kasacyjnej do rozpoznania jest usprawiedliwione.

Istotnym zagadnieniem prawnym w rozumieniu art. 398⁹ § 1 pkt 1 k.p.c. jest zagadnienie objęte podstawami kasacyjnymi, doniosłe z punktu widzenia rozstrzygnięcia sprawy i nierozwiązane dotąd w orzecznictwie, którego wyjaśnienie może się przyczynić do rozwoju prawa. Powołanie się przez skarżącego na takie zagadnienie wymaga jego sformułowania oraz uzasadnienia występowania w sprawie (zob. postanowienia SN: z 28 listopada 2003 r., II CK 324/03; z 7 czerwca 2005 r., V CSK 3/05; z 13 lipca 2007 r., III CSK 180/07; z 22 listopada 2007 r., I CSK 326/07; z 26 września 2005 r., II PK 98/05; z 10 maja 2019 r., I CSK 627/18).

Powołanie się na przesłankę przedsądu przewidzianą w art. 398⁹ § 1 pkt 2 k.p.c. wymaga wskazania przepisu prawa, którego wykładnia budzi wątpliwości, określenia zakresu koniecznej wykładni, wykazania, że wątpliwości interpretacyjne mają poważny charakter i wymagają zajęcia stanowiska przez Sąd Najwyższy, a jeżeli podstawą wniosku w tym zakresie jest twierdzenie o występujących w orzecznictwie sądowym rozbieżnościach wynikających z dokonywania przez sądy różnej wykładni przepisu, konieczne jest wskazanie rozbieżnych orzeczeń, dokonanie ich analizy i wykazanie, że rozbieżność wynika z różnej wykładni

przepisu (zob. m.in. postanowienia SN: z 15 października 2002 r. II CZ 102/02; z 28 marca 2007 r., II CSK 84/07; z 11 stycznia 2008 r., I UK 283/07 i z 8 lipca 2008 r., I CSK 111/08).

Szczegółowa analiza sprawy prowadzi do wniosku, że powyższe przesłanki nie zostały wykazane. W skardze kasacyjnej nie powołano argumentów, które mogłyby świadczyć, że w sprawie spełniona została któraś z przesłanek przyjęcia sprawy do rozpoznania, a przedstawione problemy prawne, dotyczące umowy kredytu, zostały już rozstrzygnięte w wyrokach Sądu Najwyższego: z 18 maja 2022 r., II CSKP 972/22; z 18 maja 2022 r., II CSKP 1030/22 i z 17 marca 2022 r., II CSKP 474/22 oraz w wyroku TSUE z 8 września 2022 r. (C-80/21, C-81/21, C-82/21, Deutsche Bank Polska i Bank Millennium).

Biorąc to pod uwagę Sąd Najwyższy, na podstawie art. 398⁹ § 2 k.p.c., odmówił przyjęcia do rozpoznania skargi kasacyjnej, nie znajdując też okoliczności, które obowiązany jest brać pod uwagę z urzędu w ramach przedsądu.

O kosztach postępowania kasacyjnego orzeczono na podstawie art. 98 § 1 i 99 w zw. z art. 108 § 1, art. 391 § 1 i art. 398²¹ k.p.c.

[SOP]

[as]